

ἔσονται ὁμοίως ἄπειροι, καὶ ἕπομένως θέλασι κόψει τὴν Γραμμὴν ΕΖ εἰς ἓνα ἄπειρον ἀριθμὸν μερῶν, ἄρα φανερὸν εἶναι, ὅτι ἡ γραμμὴ ΕΖ, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν εἶναι, ἢμπορεῖ νὰ διαιρεθῆ ἕω' ἄπειροι. (α)

Ε'ρ. Αὕτη ἢ ἀποδείξις εἶναι τόσον σαφὴς, ὅπερ δὲν ἢμπορεῖ νὰ μὴ καταπειθῆ τινὰς, καὶ νὰ μὴ τὴν δεχθῆ. ἀλλὰ τί συμπεραίνετε ἐκ ταύτης τῆς ἐξαισίσίς ἰδιότητος τῆς Ὑλης;

Α'ω. Συμπεραίνω α'. ὅτι τὸ παραμικρότατον μέρος τῆς ὕλης ἢμπορεῖ νὰ διαιρεθῆ ἐπ' ἄπειρον, καθὼς καὶ τὸ μέγιστον.

β'. Ὅτι δὲν εἶναι τελείως Μόρια ὕλης ἀπειρώς μικρὰ.

γ'. Ὅτι τὰ πρῶτις καὶ προκαταρκτικὰ μόρια τῆς ὕλης, εἰς ἃ ἢμπορεῖ νὰ ἀναχθῆ

(α) Ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ διαιρεθῶσιν ὅλα τὰ μέρη τῆς γραμμῆς ΕΖ, ἢτοι τὸ τελευταῖον μέρος αὐτῆς τῆς γραμμῆς πλησίον τῆ Ε, ἔξω μόνον ὅταν ἢμπορῆ νὰ τραβιχθῆ μία γραμμὴ ἀπὸ τῆ σημείου Α εἰς τὴν γραμμὴν ΓΔ, ἢ ὅποια εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ἀνταμάνεται μετὰ τὴν ΑΒ, ὅθεν δὲν εἶναι κἀνέναςτόσον ὀλίγον διδαγμένος εἰς τὴν Γεωμετρίαν ὅπερ νὰ μὴ καταλαμβάνη, καὶ νὰ μὴ ἀποδείξῃ εὐκόλως ὅτι ἐν τοῖσιν πρᾶγμα εἶναι ἀδύνατον. ὅρα αὐτὴν τὴν ἰδιότητα ἀποδεδειγμένην κατὰ διαφόρους ἄλλας τρόπους παρὰ τῆ σοφῆ Κεῖλλε εἰς τὴν τρίτην καὶ τετάρτην διδασκαλίαν τῆς αὐτῆ εἰσαγωγῆς εἰς τὴν φυσικὴν φιλοσοφίαν.